

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยด้านข่าวสารที่มีความสัมพันธ์กับโภชนาการของประชาชนในจังหวัดเลย สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิจัยที่นำมาอธิบายในเชิงพรรณนา ได้แก่ ลักษณะทั่วไปของประชาชนที่ทำการศึกษในเรื่องเกี่ยวกับคุณลักษณะด้านประชากร ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล ความรู้ด้านโภชนาการและโภชนาการ ซึ่งแสดงผลเป็นร้อยละและค่าเฉลี่ย

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยที่นำมาอธิบายในเชิงวิเคราะห์ตามสมมติฐานข้อ 1-5 ซึ่งได้แก่ การหาค่าความแตกต่างระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ด้านโภชนาการ และโภชนาการของประชาชนในเขตเมืองและเขตชนบท การหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสาร กับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน และปริมาณการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ด้านโภชนาการกับโภชนาการของประชาชน การหาตัวแปรที่มีประสิทธิภาพในการอธิบายโภชนาการของประชาชนได้มากที่สุด

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนาแสดงร้อยละและค่าเฉลี่ยของข้อมูล

1.1 ข้อมูลด้านประชากร

ถิ่นอาศัย

สำหรับถิ่นอาศัยของประชาชน ผู้วิจัยได้กำหนดให้มีอัตราส่วนเท่า ๆ กันคือ ในเขตเมืองจำนวน 195 คน ร้อยละ 50 และในเขตชนบทจำนวน 195 คน ร้อยละ 50

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนรวม ประชาชนในเขตเมืองและประชาชน
ในเขตชนบทจำแนกตามเพศ

เพศ	รวม		เขตเมือง		เขตชนบท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	219	56.2	104	26.7	115	29.5
หญิง	171	43.8	91	23.3	80	20.5
รวม	390	100	195	50	195	50

จากตารางที่ 1 พบว่าประชาชนส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย คือ ร้อยละ 56.2 (เขตเมือง 26.7 และเขตชนบท 29.5) และเป็นเพศหญิง คือ ร้อยละ 43.8 (เขตเมือง 23.3 และเขตชนบท 20.5)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนรวม ประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบทจำแนกตามอายุ

อายุ	รวม		เขตเมือง		เขตชนบท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 20 ปี	45	11.5	8	2.2	37	9.5
21-30 ปี	131	33.6	88	22.6	43	11.0
31-40 ปี	102	26.2	62	15.9	40	10.3
41-50 ปี	68	17.4	28	7.3	40	10.3
51 ปีขึ้นไป	44	11.3	9	2.3	35	9.0
รวม	390	100	195	50	195	50

จากตารางที่ 2 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่อายุระหว่าง 21-30 ปี คือ ร้อยละ 33.6 (เขตเมือง 22.6 และเขตชนบท 11.0) รองลงมาได้แก่ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คือร้อยละ 26.2 (เขตเมือง 15.9 และเขตชนบท 10.3) อายุระหว่าง 41-50 ปี อายุไม่เกิน 20 ปี และอายุตั้งแต่ 51 ปีขึ้นไป คือ ร้อยละ 17.4 (เขตเมือง 7.3 และเขตชนบท 10.3), 11.5 (เขตเมือง 2.2 และเขตชนบท 9.5) และ 11.3 (เขตเมือง 2.3 และเขตชนบท 9.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนรวม ประชาชนในเขตเมืองและประชาชน
ในเขตชนบทจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	รวม		เขตเมือง		เขตชนบท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาตอนต้นหรือ น้อยกว่าหรือไม่ได้เรียน	92	23.6	7	1.8	85	21.8
ประถมศึกษาตอนปลาย	56	14.4	3	.8	53	13.6
มัธยมศึกษาตอนต้น	51	13.1	29	7.4	22	5.6
มัธยมศึกษาตอนปลาย	87	22.3	75	19.2	12	3.1
อนุปริญญา-ปริญญาตรีหรือ เทียบเท่า	97	24.9	75	19.2	22	5.6
สูงกว่าปริญญาตรี	7	1.8	6	1.5	1	.3
รวม	390	100	195	50	195	50

จากตารางที่ 3 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับอนุปริญญา-ปริญญาตรี
หรือเทียบเท่า คือ ร้อยละ 24.9 (เขตเมือง 19.2 และเขตชนบท 5.6) รองลงมาได้แก่
ผู้ที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษาตอนต้นหรือน้อยกว่าหรือไม่ได้เรียน คือ ร้อยละ 23.6
(เขตเมือง 1.8 และเขตชนบท 21.8) การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ระดับประถม
ศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และสูงกว่าปริญญาตรี คือ ร้อยละ 22.3 (เขตเมือง
19.2 และเขตชนบท 3.1), 14.4 (เขตเมือง .8 และเขตชนบท 13.6), 13.1
(เขตเมือง 7.4 และเขตชนบท 5.6) และ 1.8 (เขตเมือง 1.5 และเขตชนบท .3)
ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนรวม ประชาชนในเขตเมืองและประชาชน
ในเขตชนบทจำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	รวม		เขตเมือง		เขตชนบท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เกษตรกร	111	28.5	1	.3	110	28.2
ลูกจ้าง (บริษัท รัฐวิสาหกิจ ร้านค้า)	34	8.7	27	6.9	7	1.8
ข้าราชการ	42	10.8	21	5.4	21	5.4
แม่บ้าน	8	2.1	4	1.0	4	1.0
ค้าขาย	78	20.0	59	15.1	19	4.9
ผู้ประกอบการค้า หรือธุรกิจ						
เอกชน	55	14.1	54	13.8	1	.3
รับจ้างทั่วไป งานบริการ	32	8.2	24	6.2	8	2.1
นักเรียน นิสิต นักศึกษา	30	7.7	5	1.3	25	6.4
รวม	390	100	195	50	195	50

จากตารางที่ 4 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรมากที่สุด คือ ร้อยละ 28.5 (เขตเมือง 0.3 และเขตชนบท 28.2) รองลงมาได้แก่ อาชีพค้าขาย คือ ร้อยละ 20.0 (เขตเมือง 15.1 และเขตชนบท 4.9) อาชีพผู้ประกอบการค้าหรือธุรกิจเอกชนข้าราชการ ลูกจ้าง รับจ้างทั่วไป งานบริการ นักเรียน นิสิต นักศึกษา และแม่บ้าน คือ ร้อยละ 14.1 (เขตเมือง 13.8 และเขตชนบท .3) ร้อยละ 14.1 (เขตเมือง 13.8), 10.8 (เขตเมือง 5.4 และเขตชนบท 5.4), 8.7 (เขตเมือง 6.9 และเขตชนบท 1.8), 7.7 (เขตเมือง 1.3 และเขตชนบท 6.4) และ 2.1 (เขตเมือง 1.0 และเขตชนบท 1.0) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนรวม ประชาชนในเขตเมืองและประชาชน
ในเขตชนบทจำแนกตามรายได้

รายได้	รวม		เขตเมือง		เขตชนบท	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีรายได้	30	7.7	5	1.3	25	6.4
ต่ำกว่า 2,000 บาท	120	30.8	9	2.3	111	28.5
2,001-4,000 บาท	51	13.1	18	4.6	33	8.5
4,001-6,000 บาท	49	12.6	41	10.5	8	2.1
6,001-8,000 บาท	40	10.3	35	9.0	5	1.3
8,001 บาทขึ้นไป	100	25.6	87	22.3	13	3.3
รวม	390	100	195	50	195	50

จากตารางที่ 5 พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่ รายได้ต่ำกว่า 2,000 บาท คือ ร้อยละ 30.8 (เขตเมือง 2.3 และเขตชนบท 28.5) รองลงมาได้แก่รายได้ 8,001 บาทขึ้นไป คือ ร้อยละ 25.6 (เขตเมือง 22.3 และเขตชนบท 3.3) รายได้ระหว่าง 2,001-4,000 บาท รายได้ระหว่าง 4,001-6,000 บาท รายได้ระหว่าง 6,001-8,000 บาท และไม่มีรายได้ คือ ร้อยละ 13.1 (เขตเมือง 4.6 และ เขตชนบท 8.5), 12.6 (เขตเมือง 10.5 และเขตชนบท 2.1), 10.3 (เขตเมือง 9.0 และเขตชนบท 1.3) และ 7.7 (เขตเมือง 1.3 และเขตชนบท 6.4) ตามลำดับ

1.2 การเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจำแนกตามการเปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ

การเปิดรับสื่อ	สื่อประเภทต่าง ๆ				
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสารหรือวารสาร	สื่อบุคคล
เปิดรับ	344 (88.2)	387 (99.2)	328 (84.1)	275 (70.5)	390 (100.0)
ไม่เปิดรับ	46 (11.8)	3 (.8)	62 (15.9)	115 (29.5)	-
รวม	390 (100.0)	390 (100.0)	390 (100.0)	390 (100.0)	390 (100.0)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นถึงการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ ของประชาชน สื่อบุคคล ซึ่งหมายถึง การพบปะพูดคุยกับบุคคลอื่น ๆ เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง กำนัน พระสงฆ์ ฯลฯ เป็นสื่อที่ประชาชนเปิดรับทุกคน รองลงมาได้แก่ สื่อมวลชนประเภทโทรทัศน์ คือร้อยละ 99.2 วิทยุ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารหรือวารสาร คือร้อยละ 88.2, 84.1 และ 70.5 ตามลำดับ

เมื่อนำการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประเภทต่าง ๆ มาจัดแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ระดับต่ำ ปานกลาง และสูง ตามเกณฑ์คะแนนที่ได้กล่าวไปแล้ว ปรากฏผลดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อรวมทุกชนิด

ระดับการเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิด	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	90	36
ปานกลาง	85	33
สูง	78	31
รวม	253	100.00

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่า ประชาชนส่วนใหญ่เปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ คือร้อยละ 36 การเปิดรับข่าวสารในระดับปานกลางและการเปิดรับข่าวสารในระดับสูง คือ ร้อยละ 33 และ 31 ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจำแนกตามระดับการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ และสื่อบุคคลรวมทุกชนิด

ระดับการเปิดรับ ข่าวสาร	สื่อประเภทต่าง ๆ				
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสารหรือ วารสาร	สื่อบุคคล
ไม่เปิดรับ	46 (11.8)	3 (.8)	62 (15.9)	115 (29.5)	- -
ต่ำ	170 (43.6)	104 (26.6)	126 (32.3)	107 (27.4)	149 (36.2)
ปานกลาง	77 (19.8)	69 (17.8)	94 (24.1)	90 (23.0)	119 (34.5)
สูง	97 (24.8)	214 (54.8)	108 (27.7)	77 (19.7)	122 (29.3)
รวม	390 (100.0)	390 (100.0)	390 (100.0)	390 (100.0)	390 (100.0)

จากตารางที่ 8 จะเห็นว่า สื่อมวลชนประเภทวิทยุ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร หรือวารสาร และสื่อบุคคล ประชาชนส่วนใหญ่มีการเปิดรับข่าวสารในระดับต่ำ คือร้อยละ 43.6, 32.3, 27.4 และ 36.2 ตามลำดับ ส่วนสื่อโทรทัศน์ประชาชนมีการเปิดรับในระดับสูง คือร้อยละ 54.8 (รายละเอียดได้ในตารางที่ 29, 31, 33, 35, 37 และ 38 : ภาคผนวก ก)

สำหรับการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อแต่ละประเภท ในที่นี้จะแสดงให้เห็นถึงปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ โดยแยกตามสื่อแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 แสดงปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อวิทยุ

ประเภทของข่าวสาร	ปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับ (\bar{X}) (ช่วงคะแนน 0-4) (N = 390)
ข่าว วิเคราะห์ข่าว	2.42
รายการทางด้านโภชนาการ	1.36
รายการตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	1.31
รายการบันเทิง เช่น เพลง	2.69
รายการกีฬา	1.81
รายการเพื่อการศึกษา	1.35
รายการสำหรับเด็ก	1.22
รายการเกร็ดความรู้ สารคดี	1.60
รายการแม่บ้าน รายการเพื่อสตรี	1.16
รายการละครวิทยุ	1.00
อื่น ๆ	0.01

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่า ในการฟังวิทยุของประชาชนส่วนใหญ่จะฟังรายการบันเทิง โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 2.69 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาจะฟังรายการข่าว วิเคราะห์ข่าว และรายการกีฬา โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 2.42 และ 1.81 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 30 : ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 10 แสดงปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อโทรทัศน์

ประเภทของข่าวสาร	ปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับ (\bar{X}) (ช่วงคะแนน 0-4) (N = 390)
ข่าว วิเคราะห์ข่าว	3.10
รายการทางด้านโภชนาการ	1.54
รายการตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	1.49
รายการบันเทิง เช่น ดนตรี ภาพยนตร์	2.73
รายการกีฬา	2.51
รายการเพื่อการศึกษา	1.48
รายการเด็ก การ์ตูน	1.65
รายการเกร็ดความรู้ สารคดี	1.85
รายการแม่บ้าน รายการเพื่อสตรี	1.36
รายการเกมส์โชว์	1.65
อื่น ๆ	0.01

จากตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่า ในการดูโทรทัศน์ของประชาชนส่วนใหญ่นิยมดูรายการข่าว วิเคราะห์ข่าว โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 3.10 ซึ่งอยู่ในระดับสูง รองลงมาจะดูรายการบันเทิง และรายการกีฬา โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 2.73 และ 2.51 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 32 : ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 11 แสดงปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อหนังสือพิมพ์

ประเภทของข่าวสาร	ปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับ (\bar{X}) (ช่วงคะแนน 0-4) (N = 390)
ข่าว วิเคราะห์ข่าว	2.58
คอลัมน์ทางด้านโภชนาการ	1.40
คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	1.44
คอลัมน์บันเทิงคารา	1.92
กีฬา	2.02
ข่าวการศึกษา	1.77
ข่าวสังคม ข่าวสตรี	1.57
เกร็ดความรู้ และสารคดี	1.88
บทวิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ	1.76
คอลัมน์เศรษฐกิจการพัฒนาประเทศ	1.91
อื่น ๆ	0.03

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากหนังสือพิมพ์นั้น ประชาชนส่วนใหญ่นิยมอ่านรายการข่าว วิเคราะห์ข่าว โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 2.58 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ คอลัมน์กีฬา และคอลัมน์บันเทิงคารา โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 2.02 และ 1.92 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 34 : ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 12 แสดงปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อนิตยสาร หรือวารสาร

ประเภทของข่าวสาร	ปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับ (\bar{X}) (ช่วงคะแนน 0-4) (N = 390)
ข่าวสารการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม	2.26
ข่าวทางด้านโภชนาการ	1.67
คอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตและสุขภาพ	1.75
แฟชั่นและความงาม	1.93
นวนิยาย	1.48
เกร็ดความรู้และสารคดีต่าง ๆ	2.09
ประเภทบันเทิง เช่น ดารา ภาพยนตร์ เพลง	2.09
ประเภทแม่บ้านแม่เรือน	1.65
บทวิจารณ์ต่าง ๆ	1.81
ฝึกทักษะต่าง ๆ เช่น ทำครัว การฝีมือ เครื่องใช้	1.75
อื่น ๆ	0.03

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประเภทนิตยสารหรือวารสาร ประชาชนส่วนใหญ่นิยมอ่านคอลัมน์ข่าวสารการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 2.26 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ คอลัมน์เกร็ดความรู้และสารคดีต่าง ๆ และประเภทบันเทิง โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารเท่ากันคือ 2.09 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 36 : ภาคผนวก ก)

ตารางที่ 13 แสดงปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับข่าวสารประเภทต่าง ๆ จากสื่อบุคคล

ประเภทของข่าวสาร	ปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับ (\bar{X}) (ช่วงคะแนน 0-4) (N = 390)
การทำมาหากิน	2.87
ค่านิยม ความเชื่อ ขนบธรรมเนียม	
ประเพณี วัฒนธรรมของท้องถิ่น	1.81
วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	1.85
ธรรมะ	1.47
โภชนาการ	2.05
ปัญหาในครอบครัว	1.80
เรื่องของชาวบ้าน	1.07
ข่าวสารบ้านเมือง	2.14
อื่น ๆ	0.03

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าในการพบปะติดต่อกับบุคคลอื่น ๆ ของประชาชน ส่วนใหญ่นิยมพูดคุยถึงเรื่องราวเกี่ยวกับการทำมาหากิน โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 2.87 ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาพูดคุยเกี่ยวกับเรื่องข่าวสารบ้านเมือง และโภชนาการ โดยมีปริมาณเฉลี่ยในการเปิดรับเท่ากับ 2.14 และ 2.05 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง (รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 39 : ภาคผนวก ก)

1.3 โภชนนีสัยและความรู้ด้านโภชนาการ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชนจำแนกตามระดับโภชนนีสัย

ระดับโภชนนีสัย	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	97	26.2
ปานกลาง	169	41.4
สูง	126	32.4
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 14 จะเห็นได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่มัโภชนนีสัย ในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 41.4 รองลงมามีโภชนนีสัยในระดับสูง คือ ร้อยละ 32.4 และมีส่วนน้อยที่มีโภชนนีสัยในระดับต่ำ คือ ร้อยละ 26.2 (รายละเอียดดูได้ในตารางที่ 40 : ภาคผนวก ก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 15 แสดงจำนวนและร้อยละของประชาชน จำแนกตามระดับความรู้ด้านโภชนาการ

ระดับความรู้ด้านโภชนาการ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำ	71	18.2
ปานกลาง	179	45.9
สูง	140	35.9
รวม	390	100.0

จากตารางที่ 15 จะเห็นได้ว่าประชาชนส่วนใหญ่มีความรู้ด้านโภชนาการในระดับปานกลาง คือ ร้อยละ 45.9 รองลงมาคือความรู้ในระดับสูง คือ ร้อยละ 35.9 และมีส่วนน้อยที่มีความรู้ในระดับต่ำ คือ ร้อยละ 18.2 (รายละเอียดได้ในตาราง 41 : ภาคผนวก ก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐาน

2.1 ประชาชนในเขตเมืองมีปริมาณการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ด้านโภชนาการ และโภชนาณิสัยแตกต่างจากประชาชนในเขตชนบท (สมมติฐานที่ 1)

ตารางที่ 16 แสดงค่าผลการทดสอบความแตกต่างของปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิดระหว่างประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบท

เขต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T
เมือง	163	80.12	22.59	
ชนบท	90	83.32	24.72	-1.02

จากตารางที่ 16 แสดงว่าประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยของปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

แต่เมื่อพิจารณาค่าผลการทดสอบความแตกต่างของปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนระหว่างประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบท พบว่า ประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ยของปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 17 ต่อไปนี้

ตารางที่ 17 แสดงค่าผลการทดสอบความแตกต่างของปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน
ระหว่างประชาชนในเขตเมือง และประชาชนในเขตชนบท

เขต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T
เมือง	195	41.18	13.61	9.40**
ชนบท	195	27.69	15.12	

**P<.01

จากตารางที่ 17 แสดงว่าประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ย
ของปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย
ประชาชนในเขตเมืองมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนสูงกว่าประชาชนในเขตชนบท

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 18 แสดงค่าผลการทดสอบความแตกต่างของความรู้ด้านโภชนาการระหว่างประชาชน
ในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบท

เขต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T
เมือง	195	7.44	1.48	11.16**
ชนบท	195	5.34	2.17	

** P<.01

จากตารางที่ 18 แสดงว่าประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ย
ของความรู้ด้านโภชนาการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดย ประชาชนใน
เขตเมืองมีความรู้ด้านโภชนาการมากกว่าประชาชนในเขตชนบท จึงเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 19 แสดงค่าผลการทดสอบความแตกต่างของโกชนนีสัระหว่างประชาชนในเขตเมือง
และประชาชนในเขตชนบท

เขต	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน	T
เมือง	195	49.80	5.79	7.98**
ชนบท	195	44.46	7.34	

** P<.01

จากตารางที่ 19 แสดงว่าประชาชนในเขตเมืองและประชาชนในเขตชนบทมีค่าเฉลี่ย
ของโกชนนีสัแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยประชาชนในเขตเมืองมีโกชน
นีสัคึกว่าประชาชนในเขตชนบท จึงเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.2 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน (สมมติฐานที่ 2)

ตารางที่ 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิดกับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน

	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิด
ความรู้ด้านโภชนาการ	.10

จากตารางที่ 20 แสดงว่าปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิด ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อทุกชนิดกับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน

ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ

	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสารหรือวารสาร	สื่อบุคคล
ความรู้ด้านโภชนาการ	.09	.09	.36**	.13	.06

**P<.01

จากตารางที่ 21 เมื่อพิจารณาแยกประเภทสื่อแต่ละชนิด พบว่า การเปิดรับข่าวสาร จากสื่อหนังสือพิมพ์ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำคือ .36 ส่วนสื่อวิทยุ โทรทัศน์ นิตยสารหรือวารสาร และสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสาร
จากสื่อมวลชนกับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน

ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ความรู้ด้านโภชนาการ

.44**

**P<.01

จากตารางที่ 22 แสดงว่าปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีความสัมพันธ์เชิง
บวกกับความรู้ด้านโภชนาการของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับค่าคือ .44 ซึ่งหมายความว่า ถ้าประชาชนเปิดรับข่าวสารจาก
สื่อมวลชนมากก็จะมีความรู้ด้านโภชนาการมากด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.3 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับโกชนนีสัยของประชาชน
(สมมติฐานที่ 3)

ตารางที่ 23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสารจาก
สื่อรวมทุกชนิดกับโกชนนีสัยของประชาชน

	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิด
โกชนนีสัย	.20**

** $P < .01$

จากตารางที่ 23 แสดงว่าปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิดมีความสัมพันธ์
เชิงบวกกับโกชนนีสัยของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์
สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำคือ .20 ซึ่งหมายถึงว่าถ้าประชาชนเปิดรับข่าวสารจากสื่อรวมทุกชนิดมาก
ก็จะมีโกชนนีสัยที่ต่ำมากด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อทุกชนิดกับโภชนาการของประชาชน

	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ				
	วิทยุ	โทรทัศน์	หนังสือพิมพ์	นิตยสารหรือวารสาร	สื่อบุคคล
โภชนาการ	.07	.23**	.28**	.15**	.11

**P<.01

จากตารางที่ 24 เมื่อพิจารณาแยกประเภทสื่อแต่ละชนิด พบว่าการเปิดรับข่าวสารจากสื่อโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ นิตยสารหรือวารสาร มีความสัมพันธ์กับโภชนาการของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำคือ .23, .28 และ .15 ตามลำดับ ส่วนสื่อวิทยุและสื่อบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับโภชนาการของประชาชน

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสาร จากสื่อมวลชนกับทัศนคติของประชาชน

ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน

ทัศนคติ

.39**

** $P < .01$

จากตารางที่ 25 แสดงว่าปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับทัศนคติของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำคือ .39 ซึ่งหมายถึงว่า ถ้าประชาชนเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมาก ก็จะมีทัศนคติที่ดีมากด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างปริมาณการเปิดรับข่าวสาร
ด้านโภชนาการจากสื่อรวมทุกชนิดกับโภชนาการของประชาชน

	ปริมาณการเปิดรับข่าวสารด้านโภชนาการจาก สื่อรวมทุกชนิด
โภชนาการ	.37**

**P<.01

จากตารางที่ 26 แสดงว่าปริมาณการเปิดรับข่าวสารด้านโภชนาการจากสื่อรวม
ทุกชนิดมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโภชนาการของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดับต่ำ คือ .37 ซึ่งหมายถึงว่าถ้าประชาชนมีปริมาณการเปิด
รับข่าวสารด้านโภชนาการจากสื่อรวมทุกชนิดมากก็จะมีโภชนาการที่ดีมากด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.4 ความรู้ด้านโภชนาการมีความสัมพันธ์กับโภชนาการของประชาชน (สมมติฐานที่ 4)

ตารางที่ 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างความรู้ด้านโภชนาการกับโภชนาการของประชาชน

ความรู้ทางด้านโภชนาการ	
โภชนาการ	.45**

**PC.01

จากตารางที่ 27 แสดงว่าความรู้ทางด้านโภชนาการมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโภชนาการของประชาชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ในระดัต่ำ คือ .45 ซึ่งหมายถึงถ้าประชาชนมีความรู้ทางด้านโภชนาการมากก็จะมีโภชนาการที่ดีมากด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2.5 ปริมาณการเปิดรับข่าวสารมีประสิทธิภาพในการอธิบายโกชนนีสัยของประชาชนได้มากที่สุด (สมมติฐานที่ 5)

ตารางที่ 28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์หุคูณระหว่างตัวพยากรณ์เฉพาะที่มีนัยสำคัญทางสถิติกับโกชนนีสัยของประชาชน

ตัวพยากรณ์	R	R ²	R ² ที่เพิ่ม	B	Beta	T
ความรู้ด้านโกชนนาการ	.4034	.1628	.1628	1.4262	.3776	6.563**
ปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน	.4373	.1912	.0284	.0864	.1706	2.966**
ค่าคงที่				35.035		19.066**

F = 29.55

**P<.01

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นว่ามีตัวแปรที่สามารถอธิบายโกชนนีสัยของประชาชนได้อย่างมีนัยสำคัญเพียง 2 ตัวแปร โดยมีความสำคัญตามลำดับคือ ความรู้ด้านโกชนนาการ และปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรนี้มีอิทธิพลต่อโกชนนีสัยของประชาชนทางบวก ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า ความรู้ด้านโกชนนาการและปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อโกชนนีสัยของประชาชน โดยประชาชนที่มีความรู้ด้านโกชนนาการมาก ๆ และมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนบ่อย ๆ จะมีโกชนนีสัยดีกว่าประชาชนที่มีความรู้ด้านโกชนนาการน้อยและมีปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนน้อย นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรทั้ง 2 ตัวแปรร่วมกันอธิบายโกชนนีสัยของประชาชนได้ร้อยละ 19.12 โดยตัวแปรความรู้ด้านโกชนนาการที่ได้รับ อธิบายโกชนนีสัยของประชาชนได้ร้อยละ 16.28 ของที่อธิบายโดยสองตัวแปรร่วมกัน และเมื่อเพิ่มตัวแปรปริมาณการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชนจะทำให้การอธิบายผลได้มากขึ้นอีกร้อยละ 2.84 ดังนั้นผลการวิจัยดังกล่าวไม่เป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5